

Německo se v létě roku 2011 rozhodlo, že přestane využívat jádro jako zdroj energie. Političtí představitelé tak reagovali na odpor společnosti k jaderné energii, který byl umocněn havárií jaderné elektrárny v japonské Fukušimě v březnu roku 2011.

Předložená práce „*Změna německé jaderné energetiky po havárii jaderné elektrárny ve Fukušimě*“ se zabývá německou jadernou energetikou a současně protiatomovým hnutím od jejich počátků, ovšem s důrazem na období od roku 1998, kdy se začalo řešit během prvního působení Zelených ve vládě tzv. první odstoupení od jaderné energie, až do konce roku 2012. Kroky převážně politických aktérů jsou analyzovány v návaznosti na havárii ve Fukušimě, cílem této analýzy je popsat změny v energetice a najít příčiny rozhodnutí vzdát se jaderné energie.

Práce dochází k závěru, že důvodem pro novelizaci atomového zákona, a tedy postupné vypnutí všech jaderných elektráren, byla nejen nevole společnosti, ale také tlak celé opozice na vládu. Vláda se snažila si udržet své voliče, případně si větší koaliční partner, tedy CDU/CSU, chtěl otevřít možnost nové koalice s nějakou z opozičních stran.

V následujících letech bude muset Německo vystavět jak nové elektrárny, tak inteligentní síť. Pokud ještě k tomu bude chtít dodržet své cíle v oblasti ochrany životního prostředí, budou to muset být obnovitelné zdroje, nikoliv uhlí, čím jádro nahradí. Dále bude muset najít konečné úložiště pro jaderný odpad a vyřešit žaloby energetických koncernů, které žalují vládu pro náhradu škody za zásah do vlastnictví.